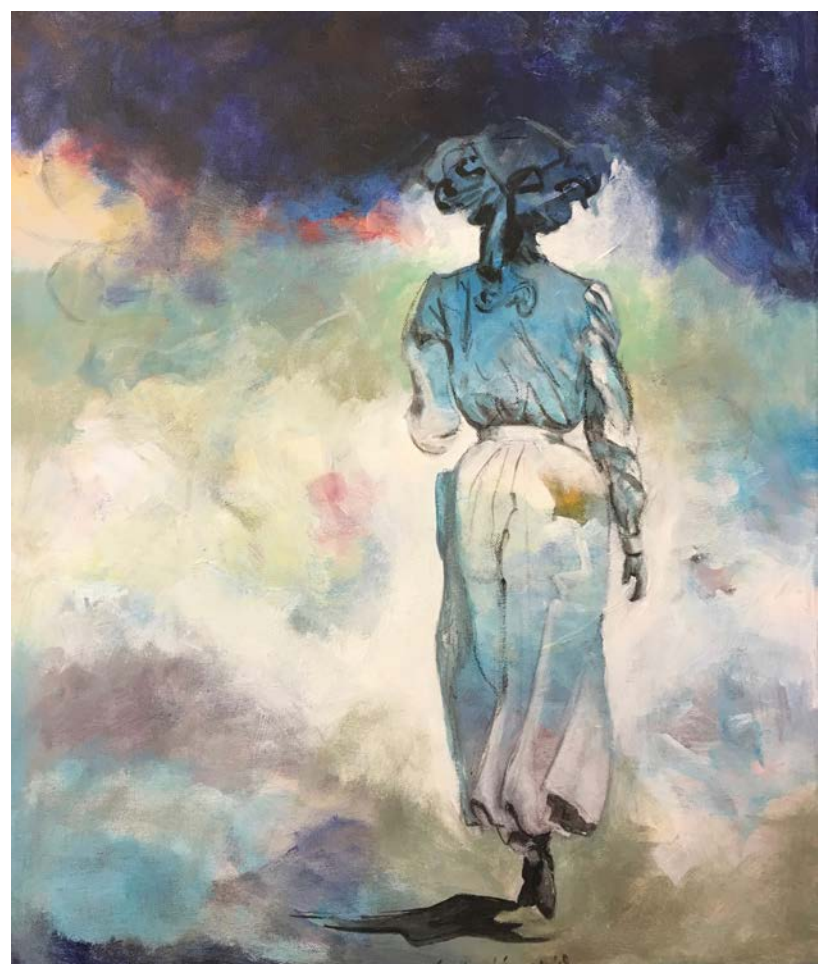

"De koe is mijn 'muze' geworden."

Dorine de Soet

Liefde voor dieren én voor verf

Vroeger

Toen ik ongeveer 6 jaar was, zag ik van alles aan de muren hangen wat mij boeide. De schilderijen, etsen en aquarellen die ik zag hangen thuis, en bij de mensen waar mijn ouders mij mee naartoe namen zocht ik steeds opnieuw op om er weer opnieuw iets van te vinden. Natuurlijk nog niet kritisch als een volwassene, maar puur en onbevooroordeeld. Ik herinner me dat ik niks had met litho's.

Het mooist vond ik verf en kleur. Landschappen, dieren en bloemen. Op m'n 13de zag ik bij een vriendin een aquarel van haar vader hangen: *Zeilboten bij Gaastmeer*. Het indigoblauw van het water herinner ik me, de weerspiegeling en het 'zomerse' gevoel wat eruit sprak. Ik zag nog meer: dit was niet een weergave van de werkelijkheid, hier was de interpretatie van de kunstenaar te beleven, zijn gevoel en verbondenheid met die plek. Toen wist ik het zeker: dit wil ik ook! Toch moest ik nog tot m'n 23ste wachten voordat ik me echt op het schilderen kon storten.

Studie

Ik volgde eerst de Bibliotheek Akademie in Amsterdam en daarna in de avonden de Amsterdamse academie voor beeldende vorming. Ondertussen was ik zoveel mogelijk naast m'n baan aan het onderzoeken en experimenteren met schilderen en tekenen: buiten, in cafés en met een schildervriend in Artis plaatsten we iedere week onze ezels bij een ander dier in het

grote park. Bij slecht weer gingen we naar het reptielenhuis.

Opdrachten

Een paar jaar later werd mijn dochter geboren en daarna (we woonden inmiddels in het oosten van het land), mijn zoon. Al vrij snel vroegen mensen in de buurt mij om een 'portret' van hun huis te maken in aquarel. Ik maakte in die tijd, om de prijs te drukken zelf de lijsten. Dat was iedere keer weer een puzzel waar ik mij met veel interesse op stortte.

Ook kreeg ik opdrachten van de bloemenwinkel voor het schilderen van bruidsboeketten.

Ik ontwikkelde me verder in het schilderen. Ik zag dat als je alleen met aquarel bleef schilderen, je je ontwikkeling en het experimenteren in de weg zit. En zo stapte ik over op acryl.

Er ging weer 'n wereld voor me open. Nu kon ik van alles kwijt op grote doeken!

Ik bleef overal cursussen en lessen op heel bijzondere plekken volgen. Op zo'n plek werd me aangeraden om één thema één jaar lang te schilderen. Zodat er verdieping ontstaat. Dat is als je zoveel verschillende dingen schildert, best een moeilijke keuze.

Koeien

Door liefde voor dieren én voor verf viel de keuze op koeien. Een koe is veel boeiender dan je in eerste oogopslag zou zeggen. Ze is krachtig en sterk, ze kan je zo omverlopen maar is tegelijkertijd ook heel kwetsbaar en voorzichtig. De lijnen en vormen zorgen voor

een oneindig spel van variatie. Zoveel houdingen, zoveel soorten in zoveel kleuren zijn mogelijk! Ik heb ze geschilderd in rood, blauw en groen, maar ook met gemengde techniek, op hout, schilderdoek, papier en karton. Ze boeien me nog steeds. De koe is mijn 'muze' geworden. Natuurlijk volgden daarna nog veel meer dieren.

Onderwerpen

Op een moment bedacht ik me dat ik het volgende aan het doen was: Het onderwerp De IJssel als uitgangspunt, met z'n prachtige IJssellandschappen: veel van wat daaromheen leeft, loopt, staat of vliegt. Watervogels, koeien, schapen, paarden, katten, honden, boerderijdieren, de steden bij mij in de buurt: Zutphen en Deventer, en de wandelaars met hun honden bij de rivier, met daarachter de skyline van de stad. Deze thema's uitdiepen, schilderen in combinatie met krant, en muzieknoden. Het was alsof de poort van creativiteit en expressie steeds verder openging. Een vrij nieuw onderwerp is een vrouw in kleding uit 1900 op de rug te zien in een veelkleurig landschap.

Galerie

Weer vijf jaar later werd ik gevraagd bij een kunstenaarscollectief in Deventer, om er te exposeren en te werken, een dag in de week. Hierdoor kwam er meer duidelijkheid en structuur in wat ik deed.

Omdat de kinderen inmiddels naar school gingen in Zutphen, leek het me heerlijk om ook daar een atelier te hebben. Dat is gelukt, in 2000. Nu had ik een permanente op-hanglocatie voor m'n werk en alles wat ik maakte kreeg meer zin en betekenis. In Zutphen sloot ik me aan bij een kunstenaarsvereniging: Kunst Connectie Zutphen. We organiseerden jaarlijks grote terugkerende kunstroutes en exposities in de stad.

Atelier

Het is nu 18 jaar later en inmiddels heb ik mijn eerste atelier kunnen verruilen voor een veel groter atelier, in dezelfde straat de Spitaalstraat 55 in Zutphen. Hier werk ik aan mijn opdrachten en maak ik mijn vrije werk: schilderijen, collages en krantenkippen, en geef ik met veel plezier workshops en Open atelier-lessen.

Mijn schilderijen kenmerken zich door abstracte ondergronden waarin een figuratie te zien is. Ik werk licht en luchtig, met veel frisse kleuren, grote gebaren, sterke lijnen en composities. Het werk wordt verkocht in binnen- en buitenland.

Mijn atelier is iedere week te bezoeken op donderdag- en zaterdagmiddag van 13.00-17.00 uur.

www.dorinedesoet.nl

